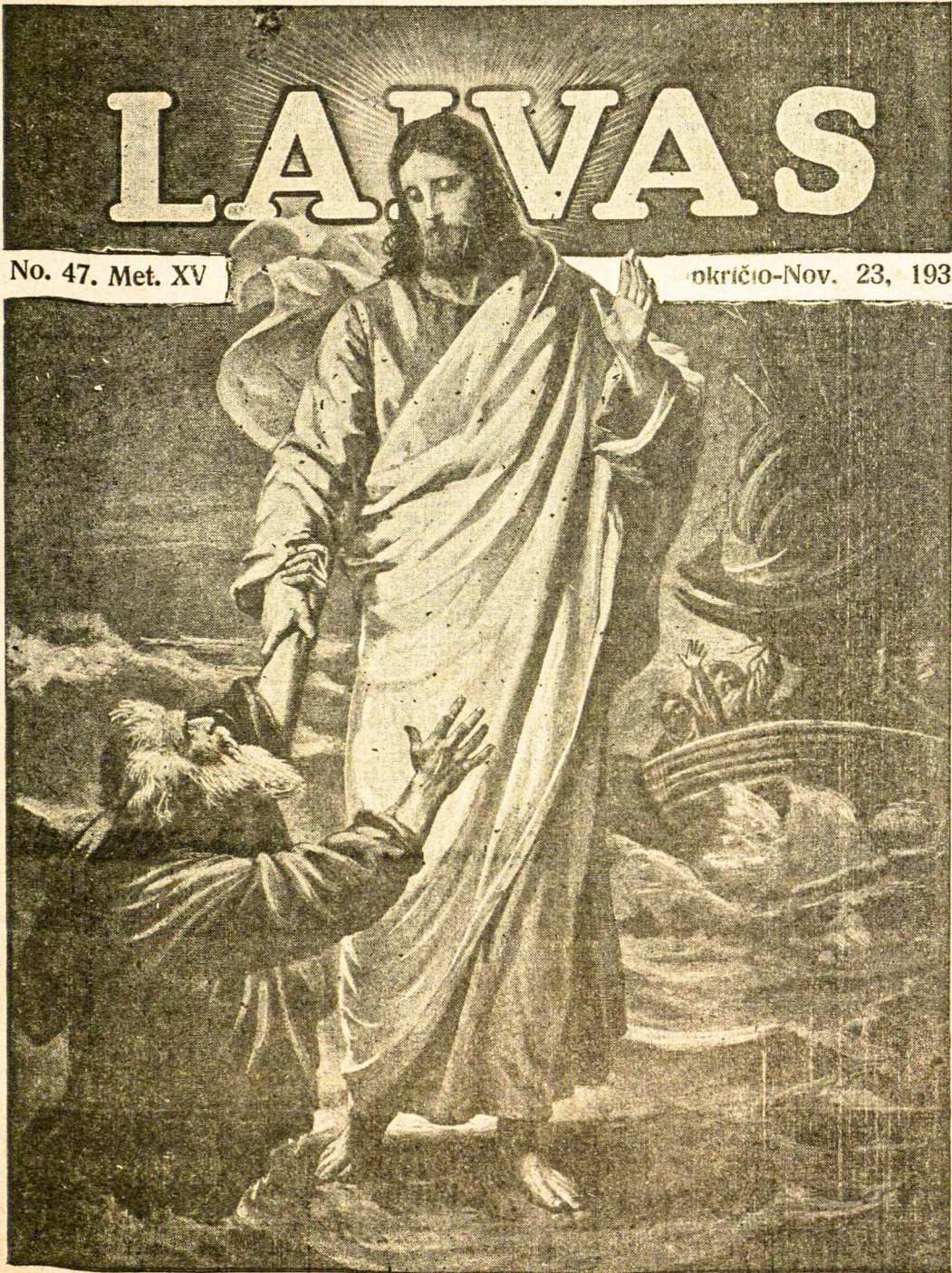

KRISTAUS KARALIAUS

LAIVAS

No. 47. Met. XV

okričio-Nov. 23, 1935

TĒVU MARIJONU RĒMĒJU SAVAITRAŠTIS

XXIV SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

EVANGELIJA

Mato 24, 15-35.

NUO metu Jėzus tarė savo mokytiniais: Kuomet tat išvysite pranašo Daniėlio apskelbtą sunaikinimo nuobodą, stovinčią šventoje vietoje, — kas tai skaito, teišmano, — tuomet kas yra Jūdijoje, tegul bėga į kalnus, ir kas ant stogo, tenelipa žemėn ko nors pasiimtų iš savo namų, ir kas lauke, tenegrižta savo juos pasiimtų. Deja gi nėsčioms ir žindžiančioms tose dienose! Melskite, kad jums netektų bėgti žiemą ar subatoje. Nes tuomet bus didis suspaudimas, kokio nebuvo nuo pasaulio pradžios iki šiolei ir nebus. Ir jei tos dienos nebūtų buvusios sutrumpintos, neišsigelbėtų nė vienas žmogus; bet dėliai išrinktųjų tos dienos bus sutrumpintos. Tuomet jei kas jums sakytų: Štai, čia Kristus ar tenai, netikėkite. Nes kils netikrų kristų ir netikrų pranašų, ir jie darys didžių ženklų ir stebuklų, taip kad būtų įvesti į paklydimą, jei tai būtų galima, net išrinktieji. Štai, aš jums išanksto apskelbiau. Jei tat jums sakytų: Štai, jis tyruose, neišeikite; štai, namų gilumoje, netikėkite. Nes kaip žaibas išėina nuo rytų ir pasirodo iki vakarų, taip bus ir žmogaus Sūnaus atėjimas. Nes kur tik bus maitos, ten susirinks ir arelių. Tuoju gi po tų dienų suspaudimo saulė aptems, mėnulis nebeduos savo šviesos, žvaigždės puls nuo dangaus, ir dangaus galybės bus pajudintos. Tuomet pasirodys danguje žmogaus Sūnaus ženklas, ir tuomet visos žemės giminės raudos ir matys žmogaus Sūnų ateinantį dangaus debesyse su didžia galybe ir didenybe. Jis siųs savo angelų su trimitu ir su skardžiu balsu, ir jie surinks jo išrinktuosius nuo keturių vėjų, nuo vieno dangaus pakraščio iki kitam. Mokinkitės prilyginimo iš fygų medžio. Kuomet jo šaka darosi minkšta ir dygsta lapai, jūs žinote, kad vasara arti; taip pat ir jūs, visa tai išvydę, žinokite, kad jis arti duryse.

Iš tikrųjų, sakau jums, šita giminė nepraeis iki visa tai įvyks. Dangus ir žemė praeis, mano gi žodžiai nepraeis.

LEKCIJA

Kolos. I, 9-14.

ROLLAI: Todel ir mes nuo tos dienos, kurioje išgirdome, nesiliaujame meldęsis už jus ir prašę, kad jūs būtumėte pilni jo valios pažinimo visokia dvasine išmintimi ir išmone, kad elgtumėtės taip, kaip verta Dievo, jam visakuo patikdami ir nešdami vaisiaus kiekviename gerame darbe ir tarpdami Dievo pažinimu, sustiprinti visokia stiprybe sulig jo garbės galia parodyti su džiaugsmu visokiai ištvermei ir kantrumui, dėkodami Dievui Tėvui, kurs padarė mus vertus dalyvauti šventųjų tėvainystės šviesoje, kurs išgelbėjo mus iš tamsybės valdžios ir perkėlė į savo meilės Sūnaus karalystę. Jame turime atpirkimą jojo krauju, nuodėmių atleidimą.

Vyskupų ir Kunigų Skaičius Kinijoje

Šių 1935 metų statistika rodo, kad Kinijoje yra 89 vyskupai, iš kurių 14 yra kiniečiai. Apaštališkų prefektų yra 28; 8 jų yra kiniečiai.

Kinijoje dabar yra 4,014 katalikų kunigų; 1,647 kiniečiai. Toj šaly iš 1,148 brolių vienuolių, daugiau negu pusė yra kiniečiai. Kiniečių seserų yra 3,319, o užsienių seserų yra 1,831.

Pastaruojų laiku Kinijoje yra 11,833 katekistai.

Dabartinis katalikų skaičius Kinijoje yra 2,702,468. Per pastaruosius 12 mėnesius Kinijos katalikų skaičius padidėjo 78,908 asmenimis. Asmenys, kurie mokinasi katalikų tikėjimo tiesų, kad prisirengus prie Krikšto, siekia iki 465,000.

Kun. Pr. J. Vaitukaitis

Jėzau! Marija! Juozapai!

DAŽNŪS maldingi atsidūsėjimai prie *Jėzaus, Marijos ir Juozapo* palaimintų vardu, žmogų suartina su Jėzaus, Marijos ir Juozapo širdimis. Jėzaus ir Marijos vardų gerbimas yra visur pripažintas ir dvasiškos vyriausybės užtvirtintas. Mums vien lieka pagerbti Šv. Juozapą, kaip Šv. Raštas ir Bažnyčia pagerbė, ir jį dėti šalia dviejų meilės liepsnų, šalia dviejų tobulybės gausybių, būtent, šalia Jėzaus ir Marijos Širdžių.

Maldingas atsidūsėjimas prie *Jėzaus, Marijos ir Juozapo* palaimintų vardu yra įturtintas *septynių metų ir septynių kvadrantų atlaidais už kiekvieną maldingą pakartojimą (Pijus X, birž. 8 dieną, 1906 m.)*, aukojant už kentenčias sielas skaistykloje. Tokie atlaidai be galo brangintini ir priškaitomi prie žemčiūgų iš visų kitų atlaidų.

Tačiau, kiti klaus, *kuriam tikslui teikiama tokie gausingi atlaidai už tokį trumpą maldingą tų palaimintų vardu atsidūsėjimą?*

Dėl to, kad:

1) mus pažadinti ir kviesti, kad uoliai melstumės, neliaujančiai kartojant tuos palaimintus vardus; ir

2) kadangi *Jėzaus, Marijos ir Juozapo* šventieji vardai turi begaliniai svarbią, garbingą ir išganingą reikšmę.

Asmens vardas yra paties žmogaus įsameniimas. Tat, kokis kilnus yra pagerbimas, kai maldingai kartojame tuos palaimintus vardus: *Jėzau, Marija, Juozapai!* Ir tada žmonėms ir angelams atsidaro neišsemiami apmąstymo šaltiniai. Nes kiekvienas iš tų palaimintų vardu prieš mus atveria stebuklų pasaulį, didenybės ir grožio gausybę, malonės ir galybės pilnybę.

Tie palaiminti vardai mums yra saldybės ir įkvėpimas. Juos maldingai kartojant, ant jų balsaus ištarimo, visas pragaras dreba iš baimės. *Jėzau, Marija, Juozapai!* maldingas atsidūsėjimas yra žaibo mirtinas kirtis šetonui ir jo sėbrams.

Jėzau, Marija, Juozapai! maldingas at-

sidūsėjimas yra auksinė vilyčia, liepsnojanči ugnis, kuri išeina iš mūsų širdžių ir tuo pačiu laiku palaimintai atidaro Jėzaus, Marijos ir Juozapo Širdžių žaizdas, ir jas meilingai parodo mums ir mūsų brangiems mirusiems.

Tame trumpame atsidūsėjime, maldingai kartojant tuos palaimintus vardus, kurių turinys yra dieviškas, žmogus pats nejunti, kaip kvėpuoji ir gyveni maloningiausia, galingiausią ir skaisčiausią meilę.

Kaip dažnai turime kartoti tų palaimintų vardu maldingą atsidūsėjimą?

Tai mes turime maldingai kartoti be skaičiuojimo.... Arba, jei pageidaujame, galime maldingai kartoti, vartojant rožančių. Ant kiekvieno poterėlio ar sveikučio maldingai kartokime tris žodžius, tuos tris palaimintus vardus, daugiau nieko kita nepridėdami (t. y. be "Tikiu..." be "Tėve mūsų" ar "Sveika Marija" ir t. p.). Tai nėra rožančius, bet vien žemčiūgų vainikėlis, brangių iš Oriento žemčiūgų Dieviškosios meilės vainikėlis. Labai pageidautina, kad tokis pratimas gausiai prasiplautintų po visą pasaulį, kad tokis pratimas plauktų, kaip meilės versmė iš visų krikščionių lūpų ir širdžių į nesibaigiamą upę.

Jėzau, Marija, Juozapai! maldingas atsidūsėjimas yra atlaidų neišsemiami turtais, ypatingai — kentančioms sieloms skaistykloje. Su tuo trumpu maldingu atsidūsėjimu teikiamas didžiausias palaiminimas sieloms! Nes tas, kurs maldingai kartoja tuos palaimintus vardus, žemėje kūrta ugnį, kuri gesina liepsnas skaistykloje. Jei kiekviena krikščioniška siela tik žinotų, jei pasaulis tik žinotų — kokis suraminimas ir paguoda kentančioms sieloms telpa tuose palaimintuose varduose: *Jėzau! Marija! Juozapai!*

Dieną ir naktį, visur ir be sustojimo, kad tas maldingas ir palaimintas atsidūsėjimas būtų amžinasis nuoširdžių meldimų aidėsysis! Rink, krikščioniškoji siela, rink tuos palaiminimus, kurie eina per tų dangiškųjų vardu maldingą atsidūsėjimą, ir

aukok toms sieloms, kurios kenčia neapsakomas kančias skaistyklos ugnyje. Ir be paliovos maldingai kartodamas tuos palaimintus vardus, maldauk sielų išlaisvinimo iš skaistyklos.

Jėzau, Marija, Juozapai! palaimintieji vardai yra auksinė knyga, neišsemiamas turinys. Tai pažadina pamaldumą, kurs yra saldus ir galingas, platus, gilus ir pilnas beribių reikšmingumu. Tačiau, kaip trumpas ir ryškus, kaip paprastas ir įstabus yra savo formoje! Tai yra aukso raktas į Širdis Jėzaus, Marijos ir Juozapo. Tai yra pamaldumo rinktiniausias žemčiūgas. Ne vien čia, žemėje, bet ypatingai Danguje, tų palaimintų vardų maldingas atsidusėjimas palytės sielos artimą vienybę, uždega meilės tikrąją liepsną ir duos laimės džiaugsmo.

Jėzau, Marija, Juozapai! maldingas atsidusėjimas yra neišsemiamas tema dvasiškiems apmąstymams. Tų palaimintų vardų — *Jėzau! Marija! Juozapai!* — maldingas kartojimas, šviesos ir meilės taip pilnas, kad mus verčia dvasiškai mąstyti; ir iš pradžių tokis mąstymas mums patinka, mus žavi, mus paliečia ir gaivina, mus veda prie Dievo ir mes Jame esame ir glūdime. Tuose dangiškuose varduose randame galybę, kuri mus pažadina, pakelia, įkvėpia, prigludžia ir stiprina. Tų šventųjų vardų apmąstymas saldina mūsų širdį ir gaivina mūsų protą, gimdo kilniausias mintis ir veda prie pasiaukojimo pastangų bei kilnių pasiryžimų. Toks dvasinio apmąstymo būdas teologą daro laimingu — lygiai, kaip sužavi mažo kūdikio sielą. Be išimties duoda visa įžvelgti į mūsų šv. tikėjimo plačią ir didelę valstybę, ir tuo pačiu laiku leidžia mąstyti apie tikybos paslaptis, įsakyamus, dorybes ir sakramentus. Lygiai, kaip darbšti bitė, kuri triūšia ir darbuojasi dideliame gėlynų darže, kur viešpatauja amžinasis pavasaris, rinkdama saldų medų iš žiedų ir kvėpiančių gėlių, taip pat ir žmogus, gyvendamas čia, žemėje, gali rinkti dvasiškas palaimas ir dieviškas malones.

Kad tų palaimintų vardų — *Jėzau! Marija! Juozapai!* — nesuskaitomas maldingo atsidusėjimo kartojimas visada eitų iš mūsų lūpų ir širdies čia, žemėje, ir kada ateis

mirties valanda, kad mūsų paskutinis maldingas atsidusėjimas būtų šie palaiminti dangiški vardai: **JĖZAU! MARIJA! JUOZAPAI!** — ir tada nieko nesibaimėsime, nes turėsime viltingą džiaugsmą, kad būsime amžinai laimingi ir palaiminti!

MARYKNOLL, N. Y. — Žiniomis iš Korejos, ten Pen Yango misijoje, kur yra Amerikos Katalikų Užsienių Misijų draugijos vyriausioji būklė, minėta 150 metų katalikybės sukaktuvės tame krašte. Podraug minėtos 10 metų sukaktuvės kaip beatifikuota Korejos kentėtojai.

Įvyko iškilmingos padėkonės pamaldos — pontifikalės Mišios. Pirmininkavo apaštališkas delegatas Japonijai Jo Ekse. arkiv. P. Marella. Buvo keletas vyskupų ir misijų vyresnieji.

Prieš 150 metų pirmasis korejietis perėjo katalikybėn. Bažnyčiai jis priimtas Pekino mieste Kinijoje. Grįžęs pas savuosius jis pradėjo uoliai platinti katalikybę. Dėl jo veiklos 1791 metais pasireiškė dideli krikščionių katalikų persekiojimai ir tęsėsi iki 1870 metų. Išžudyta tūkstančiai krikščionių, bet nenuslopinta katalikiška dvasia. Persekiojimų laiku Korejon slapta įeidavo katalikų kunigai misionieriai iš Kinijos. Vieni jų buvo nužudyti, kitiems pavykdavo išsisukti nuo pagonų.

Tarp 25,000,000 gyventojų Korejoj šiandien yra apie 150,000 katalikų. Tai kur misionieriams plati dirva ir daug darbo.

Maryknoll misionieriai Korejoj pradėjo veikti 1923 metais. Ši draugija šiandien ten turi 27 kunigus, 5 brolius ir 21 seserį vienuolę.

Marijonų Kolegijos Rėmėja

A. † A.

U. RAGAIŠIENĖ

mirė rugsėjo 9 d., Chicago, Ill.

Tėvai Marijonai atlaikys lapkr. 27-28 už jos sielą dvejas šv. Mišias.

Malonėkite visi Marijonų Kolegijos Rėmėjai-jos sukalbėti po dalį Rožančiaus ir šiaip pasimelsti už ją, kad Dievas būtų jai gailėstingas.

MALDA

(Tesinys)

Mūsų malda privalo būti nuolanki. Kristus duoda pavyzdį: Du žmogų ėjo į Bažnyčią pasimelstų. Vienas buvo pariziejus, antras muitininkas. Pariziejo malda buvo pilna puikybės ir išdidumo, o muitininko nužeminta. Dievo akyse muitininkas išėjo išteisintas. Dievo akyse būkime elgetomis, prašančiais išmaldos.

Kai kas dėjuoja: „Aš turiu pasitikėjimą, bet kodėl manęs Dievas neišklauso.“ Paklausk: Vienas įkrito į vandenį ir buvo beprigeriaš. Tada jis suriko, kad privalą jo skrybelį ištraukti. Argi nekvailystė, traukti kepurę, o žmogui leisti nuskesti? Kaikas meldžiasi dėl pasismaginių ir žemiškų dalykų, pav., pinigų, sveikatos, kada jo siela į pražūtį žengia.

Melsdamiesi, privalome atsiduoti Dievui, kaip Jobas. Kas gerai meldžiasi, visados apturi nuo Dievo tai, ką prašė, arba dar geresnio.

Mūsų maldos privalo būti nepaliaujančios. Šv. Monika turėjo jau 60 metų, kaip vis meldėsi dėl savo sūnaus atsivertimo. Ir iš nuodėmingo Augustino, tapo šventas Augustinas.

III

Vienas architektorius turėjo Šv. Tėvui padaręs planą. Jo mažas sūnus tą planą Šv. Tėvui parodė. Jam tas planas patiko ir jis atidarė skrynią pilną aukso ir liepė vaikui pasisemti pilną saują. Vaikas pažiūrėjo į Šv. Tėvą ir tarė: „Šventasai Tėve, tu ten siek, tu turi didesnę ranką.“ Maldoje mes pirmenybę turime Dievui užleisti, ką Jis dėl mūsų gero išranda. Kas gerai meldžiasi, niekad nebūs veltui. Išganytojas aiškiai pažymėjo: „Kas mano Tėvo vardu prašys, bus jam duota.“ Bet ką mes apturime maldoje? Į šį klausimą privalome atsakyti.

Šv. Aloizius turėjo dievotą motiną. Vos mažas būdamas, galėjo žodžius ištarti, jam buvo mokomas persižegnoti, Jėzaus ir Marijos vardus ištarti. Greit gera sėkla prigijo švelnioje vaiko širdelėje. Kada Aloizius jau galėjo truputį paeiti, ieškodavo ramios vietelės, kad ten pasimeldžius. Daž-

nai rasdavo jį besimeldžiantį namų kertelėj arba beklūpantį prie malkų krūvos. Iš to motina turėjo didelį džiaugsmą, nes jos širdies troškimas buvo pašvesti jį Dievo tarnystei. Bet tėvas kitaip manė. Jis nerėjo, kad jo sūnus būtų miklus kareivis. Iš karto Aloizui tas patiko, bet vėliau apie tai nė žinoti nebenorėjo, o visas atsidavė Dievo meilei.

Kada Aloizius rytą iš lovos keldavosi, tuoj persižegnodavo ir vilkdavosi drabužiais melsdamasis. Kada apsilikdavo, klaupdavo ir kalbėdavo širdingą rytmetinę maldą. Kada paaugo, klausydavo Šv. Mišių ir tarnaudavo kunigui taip dievotai, kaip angelėlis. Kasdien manydavo apie Dievą ir pasižadėdavo kalbėti trumpas maldeles. Jis dieną pradėdavo ir baigdavo malda. Tame dievotame pamaldume pasidarė Aloizius kilniausias vaikas karališkame dvare Ispanijoje. Savo uolumą padaugino maldos jėga ir užlaikė savo širdelę tyrią ir nesuteptą. Taip jis diena iš dienos darėsi tobulesnis ir šventesnis. Tada Aloizius norėjo išsižadėti pats savęs, apleisti pasaulinį gyvenimą ir stoti vienuolynan. Savo užmanymą pasisakė tėvui, bet šis apie tai nenorėjo nė klausyti. Liūdnas pasišalino Aloizius ir suraminimo ieškojo maldoje. Po nekurių laiko vėl jis atėjo pas tėvą ir maldaujančiai prašė išpildyti jo troškimus. Bet tėvas savo nuomonės griežtai laikėsi. Aloizius nuėjo į savo kambarį, puolė prieš Kryžių ir meldėsi, kad Dievas atmainytų jo tėvo mintį. Tada jis atidengė savo nugarą ir plakė ją iki kraujo. Tą pamatęs tėvas suminkštėjo ir verkdamas kalbėjo: „Sūnau, skaudžiai sužeidei mano širdį. Jei tokia Dievo valia, eik ten ir būk laimingas.“ Dabar išklause Dievas. Aloizius po šešių metų baigė savo gyvenimą šventa mirtimi.

Aloizius visados buvo su Dievu ir drausiai galėjo tarti: „Dieve, Tu esi mano, aš Tavo. Iš čia matyt pirmas maldos vaisius: susijungimas su Dievu.

Yra patarlė: „Pasakyk man, su kuo draugauji, aš pasakysiu tau, kas esi.“ Kas draugauja su gerais, yra geras, kas su blogais — blogas. Aloizius draugavo su

dangaus gyventojais. Antras maldos vaisius: dangiški apmąstymai.

Karaliaus dvaro gyvenimas teikė Aloizui visokių viliojimų ir pagundų, bet jis su maldos pagalba, nugalėjo jas. Ir čia trečias maldos vaisius: Stiprybė prieš piklą.

Aloizius geru tapo su maldos pagalba ir galėjo kasdien dorybėse kilti. Iš čia ketvirtas maldos vaisius — sustiprinimas gerame. Aloizius gali drąsiai sakyti su Šv. Pauliu Apaštalu: “Viską galiu tame, kurs mane stiprina.”

Malda stiprina nuliūdime. Aloizius, kuomet tėvas neišklausė jo prašymo, meldėsi, ir jam buvo lengviau ant širdies. Malda tai kaip gaivinanti saulės šviesa.

Malda suteikia pagalbą reikale. Aloizius meldėsi, kad tėvas leistų vienuolynan ir jo malda išsipildė.

Aloizius mirė nepapildęs sunkios nuodėmės, mirė nekaltas. Iš čia matosi maldos vaisius: ištvermė dorybėse iki mirties.

Klausimas: Kada mes turime melstis? Visada! Atminkim Šv. Aloiziaus pavyzdį. Jis meldėsi prieš valgį, bažnyčioj, žodžiu visur. Ir mes turime melstis: rytą ir vakarą, prieš valgį ir po jo, bažnyčioj, varpams skambinant, ir t. t.

Šv. Aloizius yra mums visiems pavyzdys.

Malda atneša pagalbą varge. Izraelio tauta buvo mūšyje. Mozė pasiuntė Jozuę prieš priešus, o pats ėjo ant kalno ir meldėsi. Kol Mozė laikė iškeltas rankas, izraelitai pergale davė; kaip tik nuleisdavo, viršų imdavo priešai. Tada du vyrų laikė besimeldžiančio Mozės rankas, kol buvo priešas nugalėtas. Antras pavyzdys: Šv. Petras buvo kalėjime ir ant rytojaus turėjo būti užmuštas. Tuo laiku tikintieji meldėsi, ir Dievas, išklausęs jų maldų, atsiuntė į kalėjimą angelą, kuris pabudino apaštalą, nuo rankų nukrito jam geležiniai pančiai, atsidarė jiems geležinės durys, praėjo sargybą ir Petras buvo liuosas. Tai tokia maldos galė!

Jėzus yra maldos mokytojas. Jis pats dažnai naktimis meldavosi. Melstis gi visi gali. Šv. Teresė sako: “Kas nesimeldžia yra panašus gyvuliui arba velniui.” Be maldos siela yra akla, kurčia, luoša ir mirusi. “Kas rodžiai meldžiasi, tikrai bus

šventas; kas nesimeldžia, eis į pražūtį” (Šv. Augustinas).

IV

Mes privalome melstis, nes mus Jėzus taip mokė. Matome jį vaikeliu besimeldžiantį bažnyčioj. Malda ir pasninkas buvo Jo prisirengimas prie skelbimo mokslo. Išganytojas ir mirė meldamasis. Kartą mokiniai išgirdo Jėzų besimeldžiantį ir vienas iš jų paprašė pamokinti juos melstis. Jėzus jiems tarė: kuomet melsitės taip kalbėkite: “Tėve mūsų, kursai esi danguje! Teesie šventas Tavo vardas. Teateinie Tavo karalystė. Teesie Tavo valia, kaip danguje, taip žemėje. Kasdienės mūsų duonos duok mums šiandien. Ir atleisk mums mūsų kaltes, kaip ir mes atleidžiame savo kaltininkams. Ir nevesk mus į pagundą, bet gelbėk mus nuo pikta.” Amen.

Šioje maldoje daug glūdi, nors ji trumpa. Daug yra maldų. Turime gražias Bažnyčios maldas prie Šv. Mišių, prie šv. Sakramentų, ligoje; maldas, kaip “sveika karalienė,” “Kristaus siela, pašvesk mane,” ir kitas, bet nėra gražesnės už “Tėve mūsų.” Ją išmokino Kristus, ir pats yra įsakes taip melstis. Dėlto toji malda ir vadinasi Viešpaties malda.

Dabar padarykime į tą maldą trumpą žvilgsnį, prisžiūrėdami, kokias dalis ji savyje talpina. Pirmiausia yra įžanga: “Tėve mūsų, kurs esi danguje.” Toliau trys prašymai del Dievo garbės, vienas del mūsų kūno, ir paskutiniai trys del mūsų sielos.

Kuomet Kristus pradėjo sakyti “Tėve mūsų” mokiniai stebėjosi ir nenorėjo sakyti Dievui “Tėve,” nes žydai bijojo Dievo ir manė, kad Dievas tegali tik bausti, o ne mylėti, kaip tėvas. Jie norėjo vadinti Jekova arba Viešpačiu, bet Kristus jiems išaiškino ir jie kalbėjo taip, kaip juos mokė.

Biblija mums pasakoja, jog Karalius Saliamonas buvo ant žemės turtingiausias ir išmintingiausias. Visi karaliai troško jo veidą pamatyti ir išgirsti jo išmintį, kurią jam Dievas suteikė. Bet kas jis buvo prieš Dievą? Vargšas elgėta! Delto privalome sakyti “Tėve.”

Kaip šventas yra Dievas ir kaip nuodėmingi žmonės. Angelai ir šventieji dan-

guje nėra taip šventi, kaip Aukščiausias. Delto privalome sakyti "Tėve."

Geras vaikas su pagarba kalba apie savo tėvus, nes juos myli ir žino, jog tėvai visu kuo rūpinasi, kas reikalinga gyvenimui. Tuolabiau privalome Dievą gerbti, mylėti ir su pagarba kalbėti "Tėve mūsų."

Jėzus mokino sakyti "Tėve mūsų," o ne "Mano Tėve," nes Dievas nėra vien tavo tėvu, bet visų. Mes visi tarp savęs esame kaip broliai ir seserys.

Kadangi Dievas yra danguje, tai toji malda ir prasideda "kurs esi danguje." Todėl ir mes savo širdis nuo žemiškų dalykų, turime kreipti prie dangiškųjų.

Dievas yra mūsų Tėvas, o mes Jo vaikai. Mes privalome Dievą, kaip geri vaikai savo tėvą, mylėti ir neužgauti Jo širdies. Dievo sūnumis būti yra tūkstantį kartų geriau, negu karaliaus sūnumis. Kadangi mes esame taip aukštos kilmės, tai privalome gerai išsiauklėti. Niekados nedarykim nieko bloga nė kūnui nė sielai. Mes Dievo paveikslą nešiojame savo širdy, todėl kada ateis pagunda prie blogo, sakyk sau: "Aš neprivalau daryti to, kas mano dangiškajam Tėvui nepatinka."

Dievas yra tėvu visų žmonių. Todėl vieno Tėvo vaikai tarp savęs turi gyventi santaikoj, nepašiepti, neišjuokti, neapkalbėti. Kas taip daro — nėra Dievo vaiku.

Dangus yra mūsų tėvynė, todėl dažnai reikia širdį ten kreipti.

V

Mes meldžiamės: "Tėve mūsų, kurs esi danguje" ir minty kylame aukštyn į dangų. Ten mes matome triasmenį Dievą garbėje, paskendusį šviesos jūroje. Arti prie sosto matome Mariją, Dievo Motiną, dangaus Karalienę. Matome milijonų milijonus angelų, cherubinų ir serapinų ir girdime jų pagarbos giesmę: "Šventas, šventas, šventas Viešpats Dievas galybių; pilnas yra dangus ir žemė Jo garbės." Ten matome visus šventuosius: patriarchus, pranašus, kentėtojus, apaštalus, mergeles ir išpažinėjus, šventus nekaltus vaikelius. Jie veizi į Dievą ir gieda: "Šventas Dieve, mes mylime Tave." O, kaip gražu danguje būti.

Bet mums dabar yra negalima būti danguje, ir turime ant žemės melstis. "Teesie šventas Tavo vardas." Šiame prašyme daug slepiasi.

Žemė yra labai didelė. Ant jos gyvena daugiau, kaip 1500 milijonų žmonių. Trečdalis iš jų yra krikščionys. Bet ir iš to trečdaliao nevisi geri krikščionys, nes daugelis jų tikėjime klysta. Bet ir iš 300 milijonų katalikų yra tokių, kurie mažai apie tikėjimą žino, ar net nenori žinoti. Jie nebesimeldžia, nebėina į bažnyčią. Jų širdys pripildytos nuodėmėmis ir nedorybėmis. Mes privalome trokšti didesnės Dievo garbės ir tas tilpsta maldos žodžiuose: "Teesie šventas Tavo vardas."

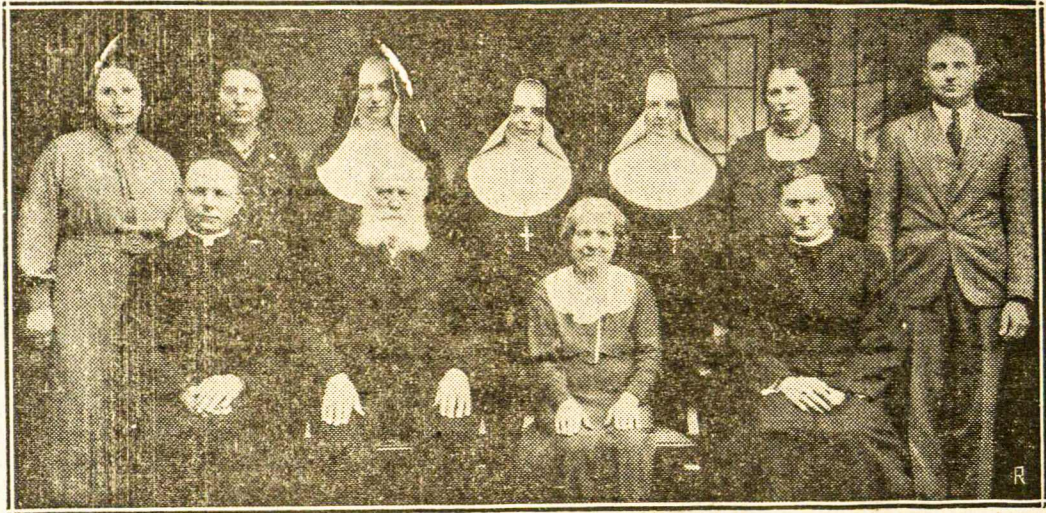
Bet tai dar ne viskas. Kartą susirinko jaunikačiai ir žaidžia. Jų lūpose nuolat kartojami žodžiai "Viešpatie," "Dieve." Jei kuriam nesiseka, šaukiasi Dievo. Piktąjį dvasia siunčia jiems pagundas taip sakyti. Paskui jie patys tiesia rankas aukštyn ir sako: "Teesie šventas Tavo vardas." Jie taip darydami pajuokia Dievą! Ar tokių kalbų gali klausytis geras krikščionis? Ne, nes tokios kalbos užgauna jo širdį. Delto ir yra meldimas, kad niekad Dievo vardas nebūtų niekinamas, bet kad toji garbė būtų nuolat dauginama ir tai nuo mūsų paeina.

Po Krikšto vaiko sieloje yra dangaus karalystė, bet toji karalystė privalo būti didinama. Per Sakramentų ėminą, dievotą šv. Mišių klausymą galima savyje didinti dorybės ir Dievo malonės ir tokiu būdu plėsti savyje Dievo karalystę. Antrame "Tėve mūsų" prašyme meldžiame, kad Dievo karalystė į mus ateitų.

Kas bus labiau tobulas, bus didesnis dangiškoj garbėj. Toks dievotas krikščionis sako, kaip šv. Martynas kankinys: "O, koks yra pasibiaurėtinasis pasaulis, kuomet aš į dangų pažiūriu." Ten yra tikra mūsų tėvynė. Ten gyvuoja taika ir šviečia amžinoji šviesa. Ten traukia ir dievotą krikščionio sielą. Todėl mes ir meldžiamės: "Teateinie Tavo karalystė."

Dievo šventoji Bažnyčia išpradžios buvo maža, kaip aguonos grūdas, bet išaugo tvirtu medžiu. Bet dar daug sielų nežino apie Dievo karalystę ant žemės. Koki varg-

Karolis ir Elzbieta Mačiulioniai Minėjo Auksinį Vedybų Jubiliejų

Sėdintieji: kun. Juozapas Mačiulionis, M.I.C., Karolis Mačiulionis, Elzbieta Mačiulionienė, vienuolis Pius Mačiulionis, S.V.D. Stovintieji: Agnietė Mačiulioniūtė - Lapinskienė, Petronėlė Mačiulioniūtė - Ažukienė, sesuo M. Klotilda, S.C.S., sesuo M. Leokadija, S.C.S., sesuo M. Judita, S.C.S., Marė Mačiulioniūtė - Špokienė ir Jurgis Mačiulionis. Jubiliejaus minėjimas įvyko praėjusį šeštadienį, lapkr. 9 d., Wilkes-Barre, Pa. Švč. Trejybės lietuvių bažnyčioj. Iš šešių dukterių 3 įstojo į vienuolyną, iš trijų sūnų 2 pasiskyrė dvasišką luomą. Jubiliejaus šv. Mišias laikė kun. J. Mačiulionis, M.I.C., o po Mišių jis savo tėvams suteikė jubiliejaus palaiminimą. Ši laimingoji porėlė toje pat bažnyčioje yra minėjus sidabrinį jubiliejų. Kun. J. Mačiulionis, M.I.C., yra "Draugo" administratorius. Apie šias iškilmes paminėjo vietinė amerikoniška spauda.

šai! Reikia jų sielas apšviesti dangiška šviesa, kad taptų tikrais Dievo vaikais. Toks troškimas ir prašymas telpa antrame maldos "Tėve mūsų" prašyme.

Bet dar ilgiau pasilieka mūsų mintys danguje pas Dievą. Mes ten matome angelus — Dievo pasiuntinius; šventuosius — Jo draugus. Linksmi seka šventieji ir angelai kiekvieną Dievo žodį ir jūdėsi. Dievo valia jiems yra šventa ir vienintėlė. Dėlto danguje ir yra taika, linksmybė, meilė ir laimė. O, tegu ir žemėje taip būna! Žemė turi tapti rojumi. Tai yra mūsų troškimas ir mes meldžiamės: "Teesie Tavo valia, kaip danguje, taip ir ant žemės."

Šiame prašyme slepiami du dalyku:

- 1) Mes valią Dievo privalome pildyti, ir
- 2) kad Jo valia įvyktų ant mūsų.

Dievo valią įsako mums Jo įsakymai. Kas juos pildo, pildo Dievo valią.

Sunku yra daryti viskas sulyg Dievo valios, bet dar sunkiau Jo valiai leisti išsipildyti. Šiame atvejy mums pavyzdį duoda šv. Elzbieta. Ji aukoti nustojo savo vyro ir manė, jog širdis plįš iš skausmo. Bet atsitiko dar blogiau. Šaltą žiemos naktį, su vaikais buvo iš namų išvyta. Negavo vietos viešbučiuose, bet vos gavo vietelę tvarte. Manysite, ji keikė Dievą? Ne. Naktį, užgirdus varpų skambėsį, kėlėsi, ėjo į vienuolyno bažnyčią ir meldėsi: "Galingas Dieve, aš myliu Tave."

(Bus daugiau.)

ILSĖKIS RAMYBĖJE

A. A.

A. a. kun. Juozapas Svirskas

KUN. JUOZAPAS SVIRSKAS mirė lapkričio 11 d., 5 val. ryte, Šv. Juozapo satorijoje, Wedron, Ill.

A. a. kun. Juozapas J. Svirskas gimė 1886 m. gegužės mėn. 21 d. Barcių kaime, Varėnos parap., Trakų apskrity. Pradžios mokslą ėjo Varėnos mokykloj. Amerikon atvyko 1905 m. Pradžioj apsigyveno Nashua, N. H. Iš čia 1909 metais atvyko į Valparaiso universitetą toliau mokyti. Po kelių metų įstojo į Šv. Bonaventuro kolegi-

ją ir kunigų seminariją, Alleghany, N. Y., kurią baigė 1918 m. Tais pačiais metais J. Em. kardinolas Mundelein išventino kunigu ir paskyrė Dievo Apvaizdos parapijos vikaru. Po trijų metų iš čia buvo iškeltas klebonu Šv. Kazimiero parapijon, Chicago Heights, kur sėkmingai darbavosi per šešerius metus. 1927 m. pavasarį velionis paskirtas klebonu į Šv. Mykolo parapiją, Chicagoj, kurioj uoliai darbavosi ligi savo mirties.

1085256

SEMINARIJOS AIDAI

Studentų Veikimas

Lapkričio 6 d. Studentų kuopa laikė savo mėnesinį susirinkimą. Susirinkime malonėjo dalyvauti ir Provincijolas kun. J. Jakaitis, M.I.C. ir seminarijos rektorius kun. V. Kulikauskas, M.I.C., kuriuodu kuopai suteikė nemaža gražių sumanymų ir išsitarė daugeliu kilniais patarimais. Kun. Kulikauskas net atskiroj prakalbėlėj bendrais bruožais pabrėžė tas priemones, kuriomis kuopos nariai privalo naudotis, kad atsiekus savo tikslo. Šios kalbos vedamoji mintis buvo ta, jog nariams pridera pirmiausia pradėti lietuviybės klausimu — būti ne tik lietuviais teorijoje, bet kas svarbiau, būti lietuviais praktikuojančiais, kad juose gyvuotų ir reikštųsi lietuviška dvasia.

Prieš kurį laiką buvo nutarta seminarijoj laikyti savitarpinį teniso rungtynes. Nepaisant, kad šios rungtynės buvo rengiamos jau teniso sezonui praėjus, buvo nutarta jas laikyti dėl didesnio seminarijoj įvairumo ir susidomėjimo mokinių tarpe. Tačiau paskutinėmis dienomis oras staiga nepatogiai atsivainė, taip, kad šis turnamentas atidėtas kitiems metams. Vietoj teniso, manoma neužilgo turėti biljardo varžytines. Stipriausias telaimi!

Toliau, tikimasi seminarijoj suruošti keletą programėlių, kurie ypatingesnėms šventėms pridotų didesnę reikšmę bei iškilningumą. Jau pramatyta keletas švenčių, kurių proga būtų gera šiuos programas surengti ir prie šių švenčių jau ruošiamasi. Išrinkta tam tikra komisija, kuri malonės sudaryti sąrašą visų tų švenčių, kurioms reikėtų ruošti šiuos programėlius. Tai komisijai pagelbės ir kiti asmenys.

Misijonierių Darbai

Lapkričio 3 d. seminarijos Misijonierių kuopa laikė savo susirinkimą. Naujas kuopos pirmininkas padėjo nariams už juomį pasitikėjimą ir pasižadėjo kiek galėdamas šias pareigas atatinamai atlikti. M. Jodka išdavė raportą iš pašto ženklų rinkimo reikalų. Pasirodo, jog visgi randasi

nemaža pašaliečių žmonių, kurie irgi susidomėję misijonierišku veikimu ir išvien darbuojasi su seminarijos kuopa. Per trum pą laiką prisiūsta gan didelė pašto ženklelių suma.

Šios kuopos nariai pastebėjo, jog jų veikimas seminarijoj yra labai apribotas; šis veikimas vien tik seminarijoj, būtent maldomis ir pašto ženklelių rinkimu, negauna užtekinai išsivystyti. Jis pasiekia maža žmonių skaičių. Tat, nutarta neužilgo "Laive" įsteigti tam tikrą misijonierių skyrių, per kurį būtų skleidžiama misijonieriška idėja. Ši darbą galima įvairiais būdais varyti, tat, šiame "Laivo" skyriuj tie būdai bus nurodomi. Tokiu būdu bus galima pakviesti ir kitus žmones į šį darbą ir išvien melstis už skaistyklos kenčiančias sielas ir maldomis ar kitomis aukomis gelbėti vienur ar kitur dirbantiems misijonieriams.

Svečiai

Lapkričio 5 d., seminarijoj lankėsi J. E. Vyskupas T. Matulionis. J. E. lydėjo Provincijolas Kun. J. Jakaitis, M.I.C., kuris kelias dienas prieš tai baigė duoti Misijas Šv. Antano parapijoje, Kewanee, Ill.

Pastaromis dienomis seminarijoj svarbiais reikalais lankėsi šv. Jurgio parapijos (Chicago, Ill.) klebonas Pralotas M. Krušas ir šv. Antano parapijos (Cicero, Ill.) klebonas kun. J. Vaičiūnas.

Seminaristai labai džiaugiasi ta žinia, kad Rytinių Valstybių Kolegijos Rėmėjų seimas buvo didelis pasisekimas ir išnešė gražių ir kilnių nutarimų bei sumanymų. Seime dalyvavo gausus atstovų ir svečių skaičius; visą laiką viešpatavo maloni nuotaika. Suvažiavimas susilaukė nemaža aukų, taip piniginių, taip ir medžiaginių. (Vienas atstovas p. Ramanauskas iš Brockton, Mass. net Marianapolio kolegijai paaukojo 3 lotus netoli jūrių, Boston, Mass. Matote, Marijonai visokias aukas priima, bile tik jos naudingos ir sunaudojamos.) Šis seimas turėtų būti geras pavyzdys Vakarinių Kolegijos Rėmėjų kuopoms, kurios rengiasi prie savo metinio seimo, kuris

įvyks gruodžio 8 d. Priderėtų taip Rėmėjų kuopoms taip visiems lietuviams šiam seimui jau iš anksto rengtis, įdant jis būtų vispusiškai sėkmingas.

Prieš keletą dienų, seminaristai susilaukė "Studentų Žodžio" lapkričio numerį. Turinys labai įdomus ir turtingas, taip, jog visi džiaugiasi, kad Studentų ir Profesjonalių Sąjungos širdis gauna kaskart tobulesnę formą. Prie to, pats žurnalo užvardinimas ima kaskart daugiau atitikti žurnalui, nes galime pastebėti, jog beveik visa jo įtampa yra studentų pagaminta.

A. M.

Užuojauta

Reiškiamo mūsų giliausią užuojautą studentui E. Einoriui, jo motinai ir visiems šeimynos nariams, mirus jų mylimam tėveliui.

Seminarijos Vyresnybė ir Auklėtiniai.

MARIJONŲ RĖMĖJŲ AUKOS:

Stankaičiai J. ir P., Bridgeport, Conn.	6.00
Paukšta J. Rev., Chester, Pa.	3.00
Kinta J. Rev., Harrison, N. J.	3.00
Dambrauskienė B., Waterbury, Conn.	3.00
Karevičienė A., Scranton, Pa.	3.00
Misevičienė O., Providence, R. I.	3.00
Rimkienė P., Chicago Heights, Ill.	3.00
Abluz Martha, Kingston, N. J.	3.00
Grigas K., Montello, Mass.	3.00
Jasunienė K., Kewanee, Ill.	3.00
Zemantis J. S., Newark, N. J.	3.00
Urbonienė P., Blissville, L.I.C., N. Y.	3.00
Gelažinienė O., Montello, Mass.	3.00
Liberis M., Worcester, Mass.	3.00
Sraga E. Mrs., Orange, Mass.	3.00
Savakinas H. Mrs., Shenandoah, Pa.	3.00
Dromant Teklė, Cleveland, Ohio.	3.00
Jančiauskas S., Worcester, Mass.	3.00
Maranskienė J., Toronto, Ont., Canada	3.00
Gasparkienė D., Chicago, Ill.	3.00
Balsis V., Chicago, Ill.	3.00
Bogus Anna, Chicago, Ill.	3.00
Martusevičius V. Rev., Phila, Pa.	2.00
Švitra A. Miss, Nanticoke, Pa.	2.00
Mitchell W. M., Nashua, N. H.	2.00

Visiems aukotojams nuoširdžiai dėkojame.

Tėvai Marijonai.

Rev. P. Lukas, O.S.B.

Eucharistiniai Stebūklai

V

Turino Miesto Stebūklas

1453 metais viena Isiglo miestelio bažnytelė liko apvogta. Tarp kitų pavogtų daiktų paimta ir brangioji monstrancija, kurioje dar tebebuvo Šv. Ostija. Vagys paslėpė monstranciją maišam ir uždejo kartu su kitais daiktais ant asilaičio. Atsitiko, kad vagys su asilaičiu vieną gražią birželio dieną, tai buvo šeštoji to mėnesio diena, keliavo per Turino miestą. Staiga, asilaitis užsispyrė ir nežengė nė žingsnio pirmyn, neatsižiūrint kaip jo savininkai su lazdomis mušė. Virvelės, kurios rišo vagių pjūtį prie asilaičio, pasiluiosavo ir visa ant žemės nukrito. Maišas, kuriame buvo Monstrancija, atsivėrė ir Monstrancija iškilo oran ir taip stebūklingai pasiliko kitų tai matančių nusistebėjimu.

Žinia apie stebūklą pasklido per visą miestą. Vyskupas Liudvikas su visais savo bažnytiniais palydovais atkeliavo prie stebūklingos vietos. Bet štai, įvyko kitas nuostabus stebūklas! Šv. Ostija apleido monstranciją ir, viena pasiliko ore, gi monstrancija išlėto nusileido prie žemės. Šv. Ostija žerėjo kaip saulutės auksiniai spinduliai ir, skleidė savo šviesą į visas puses. Nustebinta minia garsiai išreiškė savo pagarbą ir džiaugsmą; parpuolusi ant kelių, ašarodama garbino savo Viešpatį Dievą, Kuris teikėsi tokiu regimu būdu jiems apsi-reikšt. Vyskupas, taipgi, parpuolęs ant kelių maldavo savo Viešpatį nužengti į kieliką, kurį laikė Jo priėmimui. Tuo tarpu Šv. Ostija palengvą nužengė ir apsigyveno kielike ir, jis buvo nuneštas į Šv. Jono bažnyčią didžiausioje pagarboje.

Turino miestas, Piedmonte, Italijoje, pastatė gražią bažnyčią toje vietoje kur stebūklas įvyko. Penkioliktame amžiuje bažnyčia liko paversta didžiąja bazilika ir šiomis dienomis žinoma kaip Kristaus Kūno Bažnyčia.

Sul. A. P. S.

Kas laimėja savo gyvybę, praras ją, ir kas dėl manęs prapuldytų savo gyvybę, ras ją. (Mato X, 39).

Katalikų Pasaulyje

ROMA. — Iš rytinės Afrikos gauta žinia, kad automobilio katastrofoje žuvo Iringa apaštališkas prefektas vyskupas F. Cagliero. Be to, apaštališkas delegatas Tanganyika teritorijai, arkiv. A. Riberi, sužeistas į burną ir dar vienas misijonierius sužeistas pavojingai.

Nelaimė įvyko vizituojant pietinės teritorijos dalies misijas.

CHICAGO, Ill. — Jo Eminencija Kardinolas Mundelein, Chicagos Arkivyskupas, aną savaitę aukėjo vieną tūkstantį dolerių 1935 metų bendruomenės fondan.

Bendruomenės fondan norima surinkti 3,200,000 dol. Šis fondas bus panaudotas 1936 m. labdaringsiems tikslams — bus paskirstytas tarp katalikų, protestantų ir žydų labdaringsių įstaigų.

Ikišiol jau apie du milijonai dolerių surinkta šin fondan.

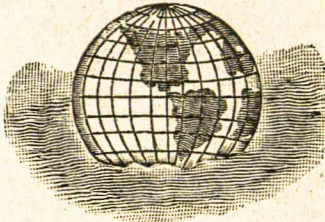
VATIKANAS. — Anadien Siksto koplečioje (Šv. Petro bazilikoje) įvyko gedulo pamaldos už mirusius pereinamais metais (nuo 1934 m., lapkr. mėn. iki šių metų lapkr. mėnesio) kardinolų kolegijos narius kardinolus, būtent: Gasparri, Bourne, Andrieu, Locatelli ir LaFontaine. Šventasis Tėvas Popiežius XI suteikė absoliuciją ties katafalku.

Pamaldose buvo 15 kardinolų, keliolika arkivyskupų ir vyskupų, Maltos ordino didysai masteris, Popiežiaus giminės, diplomatinų korpusų nariai ir Romos bajorija.

Buvo dar ir arkiv. F. Bernardini — naujai paskirtas nuncijus Šveicarijai ir buvęs San Francisco diecezijos arkiv. E. J. Hanna.

Jo Emin. kardinolas Capotosti celebravo Mišias.

PENG YANG, Korea. — Per tris dienas čia iškilmingai apvaikščiojo 150 metų sukaktuves kaip katalikų bažnyčia šiame krašte veikia.

VATIKANAS. — Šv. Sostas užtikrina religinių ordinų ir kongregacijų vyskupas ir vyresnius, kurie yra prisijungę Romon jaunus vyrus mokslingintis universitetuose ir bažnytinėse įstaigose, kad jie nebijotų, kad tuos studentus galėtų

ištikti bet koki gyvenimo sunkumai ryšium su T. Sąjungos paskelbtomis sankejomis Italijai. Ir Vatikano laikraštis Osservatore Romano pakartojo šį užtikrinimą, kad negali būti baimės tuo klausimu.

Laikraštis pažymi, kad Šventasis Sostas jau ėmėsi reikalingų priemonių, kad apdraudus tarptautinių bažnytinių įstaigų Romoje gyvavimą ir veikimą ir, prireikus, pažada savo pagalbą.

Šis klausimas buvo iškeltas T. Sąjungos sankejų komiteto posėdyje Ženevoje. Komiteto pirmininkas pareiškė, kad pinigų siuntimas religinėms įstaigoms Romoje nebus varžomas.

HELENA, Mont. — Vietos katalikiškos įstaigos ir patys katalikai nepaprastai daug nukentėjo nuo žemės drebėjimų. Apskaičiuojama, kad medžiaginiai nuostoliai ar tik nesielsią pusės milijono dolerių.

Netekę pastogės katalikiškų įstaigų inamiai gavo kitur laikinas prieglaudas. Štai, North Pacific geležinkelio kompanija daug nukentėjusių laikinai įgyvendino apšildomuose Pulmano vagonuose.

HARRISBURG, Pa. — Nuo plaučių uždegimo mirė vietos diecezijos vyskupas Ph. R. McDevitt, D. D., 75 m. amž. Velionis gimęs Philadelphia, Pa.

VATIKANAS. — Popiežiaus konsistorija įvyks gruodžio mėnesį. Kalbama, kad Šventasis Tėvas šį kartą skirs naujus kardinolus.

Kardinolų kolegijai trūksta 21 nario. Tad spėjama, gal bus skirta apie 10 naujų kardinolų.

CHICAGO, Ill. — Mr. Frank M. Linderman mirė sulaukęs 76 metų amžiaus. Jis buvo garsus vietinis pramoninkas ir paliko \$30,000 katalikiškom įstaigom.

BRAZILIJA. — Sao Paulo miesto savivaldybė nutarė Coxipo gatvę pakeisti "Rua Lituania" vardu. Šios gatvės rajone gyvena gana daug lietuvių. Sao Paulo miesto prefekto akte, kuriuo pakeičiamas gatvės pavadinimas, pažymima, kad lietuvių kolonija Sao Paulo mieste dėl gausių priežasčių yra nusipelnusi vietos gyventojų simpatijų.

Prefekto akte buvo paskelbtas Sao Paulo valstybės valdžios žiniuose ir jį pažymėjo visa Sao Paulo spauda.

BOSTON, Mass. — Zymus Bostono prekybininkas F. W. Stearns, kurs pagarsėjo būdamas mirusio U. S. prezidento Calvin Coolidge politiniu rėmėju, perėjo Katalikų Bažnyčion.

F. W. Stearns yra 79 m. amžiaus. Buvo protestantas episkopas. Kun. G. A. Keelan, S.J., spalio mėn. 23 d. priėmė jį katalikybėn.

Jo sūnus, F. W. Stearns, kurs gyvena Hancock, N. H., 1911 metais perėjo katalikybėn, prieš tai išbuvęs du metus episkopalų dvasiškiu. Popiežius Pijus XI 1931 m. jam suteikė privataus šambeliono pažymį.

Nors Stearns buvo prezidento Coolidge rėmėju, patarėju ir artimuoju draugu, tačiau politikon nesikišo viešai ir neturėjo jokio viešojo ofiso.

MARQUETTE, Mich. — Gaisras sunaikino vietos Šv. Petro katalikų katedrą. Iš šventovės beliko tik riogiančios aprūkusios ir su vandeniu sulietos sienos. Nuostolių — apie 350,000 dol. Gaisras pasireiškęs iš anglių sandėlio rūsiuose.

Katedra pastatyta 1881 m. sudegus tuometinei bažnyčiai toje vietoje.

NEW YORK. — Katalikų misijų nacionalis direktorius mons. W. Quinn gavo žinią, kad banditai nužudė katalikų misionierių kun. H. Bironą iš Kiating misijos, pietų vakarų Kinijoje. Nepasakyta jo nužudymo diena.

Los banditai nutvėrė misionierių. Užnėrė jam ant kaklo retėžį ir vilko takais per kalnus keletą mylių, kol kunigas pasmaugtas. Po to piktadariai pametė jo kūną.

Susidaręs iš misijos ieškotojų būrys rado pamestą nužudytojo kūną ir paėmė Mapien misijon.

LIETUVIŲ AMERIKOJE VEIKIMAS

AUŠROS WARTŲ PAR., Chicago, Ill.

Nuo lapkričio 10 d. per visą savaitę čionai atsibuvo metinės misijos. Parapijonai skaitlingai lankėsi į pamaldas ir naudojami gražiais misionieriaus Tėvo J. Bružiko, S.J. pamokinimais. Šios parapijos klebonu yra gerb. kun. M. Urbonavičius, M.I.C.

ŠV. PETRO PAR., Kenosha, Wis.

Parapijonai sparčiai remia ir dirba, kad šių metų bazaras išduotų geresnių rezultatų kaip anų metų. Bazaras tęsiasi per šį mėnesį penktadieniais ir nedėdieniais ir baigsis per Padėkonės Dieną. Čionai klebonauja kun. A. Andriušis, M.I.C.

ŠV. BALTRAMIEJAUS PAR., Waukegan.

Gražiai auga naujos bažnyčios statymo fondas. Neseniai aukojo po \$100. V. M. Globis, V. D. Jakaitis ir Šv. Baltramiejaus draugija, jau antrą šimtą. Jau fonde turime \$20,500. Šios parapijos klebonu yra kun. Juozas J. Čužauskas.

"Kunigų Vieniybės Forum"

Taip užvardintas Kunigų Vieniybės naujas leidinys. Pirmą numerį perskaityti turime tart pasveikinimo žodį to mėnesinio žurnalo redaktoriui, kun. K. (mitui) Urbonavičiui.

"Jeigu tu atnašauji savo dovaną prie altoriaus ir tenai atsimeni, kad tavo broliis turi šį tą prieš tave, palik savo dovaną tenai ties altorium, eik pirma susiderinti su savo broliu, o paskui atėjęs atnašausi savo dovaną." (Mato V, 23-24).

LIETUVOJE

KAUNAS. — Miesto savivaldybės sąmata labdarybės reikalams 1936 metais sumažinta. Prieglaudoms vietoj 7,200 paskirta tik 6,000 lt., vaikų darželiams palikta tik 1,200 lt. Globojamųjų skaičius tose įstaigose padidėjęs. Dabar "Žiburio" D-jos prieglaudoj yra 92 senl. ir 62 vk. Darželį lanko 80-100 vaikų. Pavieniems asmenims šelpti S-bė paskyrė 15,000 lt. kaip ir 1935 metais. Bet tos pašalpos neužtenka. Jau dabar beturčiai prašo dr-jos pašalpų šiltesniems rūbams įsigyti, avalinei bei kurui. Apie 20 vaikų nustojo lankyti mokyklą dėliai stokos rūbų ar vadovėlių. Per vasarą vargšai tik tik išsimaitino, rūbų negalėjo pasigaminti. Lėšų jų reikalams nenumatoma.

Per visuomenės ir įstaigų atstovų susirinkimą Miesto Savivaldybėje 1935.II.24 visų buvo pripažinta, kad norint tinkamai aprūpinti pavargėlių reikalus prie tiekiamos valdžios bei savivaldybių pašalpų visuomenė turi pridėti bent vieną procentą savo algų ar kitoniško pelno. Gaila, kad tas visuomenės nusistatymas buvo vykdomas tik per 4 mėnesius (ir tai ne visų).

KAUNAS. — Šiomis dienomis Rokiškio apskr., Imbrado valsčiuje visai netikėtai buvo atrasta Perkūno stovyla, apie 3,000 metų senumo. Ši nepaprasta bronzinė stovyla pateko Sevikių pradžios mokyklos mokytojui Urbonui, kuris apie šį radinį tuojau pranešė prof. Volterui.

Senovės lietuvių dienas perkūnas vaizduojamas sėdinčio žmogaus pavidalo ir rankoje laiko vilyčią, iš kurios leidžia žaibus. Perkūno stovyla yra apie 30-35 centimetrų aukščio ir gerokai aprūdijus. Prof. Volterio manymu, panašios bronzinės figūros Lietuvoj yra labai retas daiktas. Rastoji Rokiškio apskr. Perkūno stovyla galinti turėti apie 3,000 metų.

Išleidos švietimo reikalams Lietuvos valstybės biudžete sudaro vieną stambesnių sumų. Per eilę metų švietimo reikalams buvo skiriama apie 15 nuoš. viso valstybės biudžeto. Be to švietimui, stambias sumas dar skiria miestų ir valsčių savival-

dybės. Pereitais metais švietimo reikalams valstybės išdas davė arti 40 milijonų litų, o savivaldybės išleido dar 6 milijonus litų.

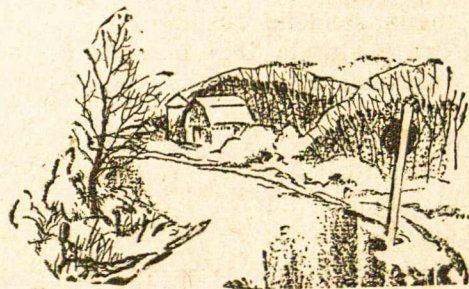
Daugiausia pinigų išleidžiama pradžios mokykloms. 1934 metais vienos pradžios mokyklos išlaikymas kaštavo 10,364 litus, o vieno mokinio išlaikymas — 97 litus. Šiuo metu Lietuvoje yra 2,556 pradžios mokyklų. Viena mokykla tenka 1,076 gyventojams.

KAUNAS. — Sudegė Darbėnų katalikų bažnyčia, o Kretingoje — 4 namai.

Kretingoje, Vytauto gatvėje, Buzalterio gyvenamoje troboje iš krosnės kilo gaisras. Esant dideliame vėjui, ugnis stačiai persimetė į gretimus namus Kęstučio gatvėje. Viso sudegė 4 trobos. Kitas ugniagesiai išgelbėjo.

Apie 1,30 val. pradėjo degti Darbėnų mūrinė bažnyčia; iš boksto (kuris buvo medinis), aukščiau varpų, ir iki ryto 6 val. visa sudegė. Liko tik mūro sienos. Šventenybes ir dalį turto klebonas kun. Bardauskas išgelbėjo. Nuostolių padaryta apie 200,000 litų. Spėjama, kad bažnyčia buvo padegta. Kretingos ugniagesiai negalėjo išvykti ugnies gesinti, nes turėjo darbo likviduodami gaisrą Kretingoje. Buvo atvykę Palangos ugniagesiai, bet gaisro negalėjo užgesinti.

"Tu gi, kada meldies, jeik į savo kambarį ir, užsidaręs savo duris, melsk savo Tėvą slapčia; ir tavo Tėvas, kurs mato slaptoje, tau atsilygins." (Mato VI, 6).

ATSAKYMAI PAKLAUSIMAMS

Kūdikis mirė pirmiau negu buvo pakrikštytas; ir nebuvo galimybės pakrikštyti. Ar jis bus sulaikytas nuo dangiškos laimės?

Motina.

Katalikų Bažnyčia tiki ir mokina, kad be Krikšto niekas negali pelnyti dangiškos laimės.

Tą tikėjimą ji remia Kristaus pasakymu: "Jei kas neatsigims iš vandens ir Šventosios Dvasios, neįeis į Dangaus Karalystę." Jis įsakė, kad kiekvienas būtų pakrikštytas.

"Kas įtikės ir bus pakrikštytas, tas bus tas."

Katalikų Bažnyčia visuomet taip tikėjo ir taip mokė.

Ketvirtame šimtmečiuje ji viešai pasmerkė tuos (Pelagijonus klaidatikus), kurie tvirtino, kad nereikalinga krikštyti kūdikius.

Yra dar "Troškimo Krikštas," kaip mokina Bažnyčia. Nesant galimybės priimti vandens Krikštą, galima jo labai trokšti ir jo malonę pelnyti dėl troškimo. Bet mažas kūdikis to padaryti negali.

Bet reikia atminti, kad nekrikštytų kūdikių sielos nebus nelaimingos. Jos džiaugsis jų prigimta laime. Joki skausmai, nei kentėjimai jų nevargins. Neturėjimas "dangiškos laimės" joms nesudarys jokių dvasinių skausmų, nes jos niekuomet neturėjo jokios žinios apie ją ir jos nežino, kad tokia laimė yra. Taigi jos pāsilieka pilnai patenkintos savo likimu.

Kas kita, jei tos laimės netenka krikštytas žmogus dėl savo kaltybių, tuomet ant jo sugula visa krūva visokių nelaimių.

Ar yra nuodėmė šokti viešose salėse?

Elz. ta.

Imant dalyką tiesiog, nėra nuodėmės šokti, nėra nei nuodėmės šokti viešose salėse. Yra nuodėmė tik iš to, kokius šokius ir kaip kas juos šoka.

Jei viešose salėse eina šokiai po priežiūra rimtos moters ar vyro, ten šokiai išėina dažniausiai padoresni, gi parapijinėse nėra jokios priežiūros ir kuriose, paprastai, šokiai daromi biznio reikalais, ten jie

blogiausi. Nekartą *vemti verčia* prisižiūsvetainėse ir pakelinėse, kuriose dažniausia rinti šokikams; kartais taip šoka, kad pora išrodo labiau viešais paleistuviais, negu žmonėmis, ieškančiais sau padoraus pasilinksminimo.

Apskritai, šokiai, nežiūrint kur jie yra daromi, duoda daug progos nusidėti.

Nei truputį neabejotiną, kad kas dažnai šoka ar viešose, ar privatinėse svetainėse, neišvengia vienokių ar kitokių nuodėmių. Ne vieną asmenį tik nuodėmingi jausmai, pergyvenami šokiuose, traukia į juos.

Šokiai nepageidaujamas dalykas.

Mes neturime tikrų žinių apie mums artimas sielas skastykloje. Nežinoma mums yra ir jų visa nuotaika, tai kaip galime joms pritaikinti atlaidus? Jonas ir Petras.

Bažnyčia turi savo išde begalinius Jėzaus Kristaus ir gausius šventųjų nuopelnus. Dėl jų ir jais teikia atlaidus.

Ant gyvųjų Bažnyčia turi savo valdžią, tai jiems ji gali pati pritaikinti atlaidus. Ant sielų skastykloje ji neturi valdžios ir todėl tiesiog joms atlaidų nei netaiko. Ji prašymų formoje aukojo juos Dievui, ir Jam palieka pritaikinti sieloms su lyg jo noro.

Žmogus katalikas, pavyzdin, gali pelnyti visuotinius atlaidus. Juos gali aukoti už tam tikrą, jam brangią sielą, bet jie neuždeda Dievui pareigos juos tai sielai pritaikinti ir tuojaus dangun paimti. Dievas padaro, kaip Jo šventoji Apveizda turi surėdžiusi.

"Jei jūsų teisybė nebus pilnesnė, kaip Rašto žinovų ir parisiejų, jūs neįeisite į dangaus karalystę." (Mato V, 20).

**Platinkite naudingiausią savaitraštį
"Kristaus Karaliaus Laivas"**

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel.: Canal 7790

Kolegijos Rėmėio mokesčiai ir "Laivas" metams \$3.00
Vien tik laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
Svetur metams \$3.00 Atskiras numeris 5c

Kreiniantis su paklausimais, reikia idėti 3c kraštos ženklelį atsakymui

STEIG

REV PR M JURAS
94 BRADFORD ST
LAWRENCE MASS

MARIJONŲ RĖMĖJŲ CENTRAS
2334 SOUTH OAKLEY AVE.
CHICAGO, ILLINOIS

Gerb. Tamsta:—

Devintasis Marijonų Rėmėjų Seimas įvyks Chicagoje, Aušros Vartų parapijos svetainėje, 2323 W. 23rd Place, 1935 m. gruodžio 8 d.

Bažnyčioje tą dieną 10:00 val. bus iškilmingos pamaldos, tai yra Šv. Mišios intencija Marijonų Rėmėjų ir Geradarių ir atvykusių Seiman svečių. Bus Semui pritaikintas pamokslas.

12:00 val. svetainėje rengiami visiems pietūs; 2:00 val. prasi-
dės Seimo posėdis.

Nuoširdžiai prašome ir kviečiame Tamstą dalyvauti šiame de-
vintame Marijonų Rėmėjų Seime ir tuomi prisidėti prie šio kilnaus
švietimo darbo pasisiekimo.

Šįmet baigiama dastatyti dalis seminarijos namo. Ši statyba
atsieis apie \$25,000.00. Seminrijos tikslui Hinsdale namas buvo per
mažas, reikėjo jį padidinti. Pasitikima, kad Marijonų Rėmėjai vi-
somis pajėgomis padės seminariją pruošti kaip reikia.

Iki šiol atsirado gana daug žmonių, kurie stambesnėmis auko-
mis prisidėjo prie seminarijos statybos. Seimas beabejo nušvies vi-
siems šį svarbų reikalą ir tad visiems bus gera proga pagal išgalę
savo dalį paaukoti seminarijos reikalams.

Malonu yra pranešti, kad Tėvai Marijonai, matydami savo Rė-
mėjų ir Geradarių neapsakomą pasiaukojimą palaikyti ir prapla-
tinti mūsų vedamas įstaigas, nutarė, kiekvieno mėnesio pirmame
sekmadieny paaukoti vienas Šv. Mišias už Marijonų Rėmėjus ir Ge-
radarius. Be to, kunigai ir broliai savo maldose meldžasi kasdien
už Marijonų Rėmėjų ir Geradarių reikalus.

Taigi jeigu negalėtumėte atvykti į Marijonų devintąjį Seimą,
auką malonėkite prisijusti su Seimo sveikinimu.

Jums labai dėkingi,

Marijonų Rėmėjų Centras

KUN. J. J. JAKAITIS, M. I. C.
Amerikos Marijonų Provincijolās

KUN. J. MACIULIONIS, M. I. C.
Amerikos Marijonų Sekretorius

1085256

Det. TSK.
Knygų Rūmų
Knygų
Saugykla